

[Marie Antoinette von Lowzow.]

forslaget, der nu i så godt som nøjagtig samme form er blevet genfremsat, og under udvalgsbehandlingen måtte vi blive klar over, at dette lovgivningsområde er meget omfindtligt. Man beskæftiger sig her med enkeltpersoners rettigheder, som meget let kan gås for nær, og der gribes ind i udviklingsmuligheder både på industriens og videnskabens område, som absolut ikke bør hæmmes mere end allerhøjest nødvendigt af lovgivningen. Også ved en sammenligning mellem lovforslaget og udenlandske tilsvarende love eller forslag fik man det indtryk, som en umiddelbar behandling af det danske lovforslag gav, at det er mere omfattende og indgribende, end hensynet til vore udenlandske forpligtelser og særlige danske rettigheder behøver at forårsage, ligesom lovforslaget i flere henseender synes at virke i retning af en bemyndigelseslov.

Mit parti vil meget gerne i et udvalg deltage i fortsat grundig behandling af det foreliggende lovforslag, således at alle berettigede interesser kan belyses og i videst muligt omfang imødekommes, samtidig med at lovforslagets egentlige formål bliver opfyldt.

Johs. Christiansen: Jeg kan som de foregående ordførere fatte mig i korthed. Forslaget er som alt bemærket en ganganger. Det, der skal siges om dets indhold og konsekvenser, vil formentlig bedst kunne siges i det udvalg, hvortil sagen henvises.

Jeg kunne for øvrigt have tiet helt, hvis den højtærede handelsminister i sin fremsættelse forleden ikke, om jeg så må sige, havde givet en udfordring. Det gjorde den højtærede handelsminister efter min mening, og jeg kan ikke modstå min naturlige tilbøjelighed til at tage handsken op. Efter at have påpeget, at forslaget i alt væsentligt er enslydende med det i forrige samling fremsatte, udtalte ministeren (sp. 28):

„... og jeg tillader mig derfor at anbefale det til tingets hurtige og velvillige behandling.“

Handelsministeren kan ikke have glemt den alt andet end velvillige modtagelse, som forslaget fik, da det behandlede første gang her i tinget. Hertil kommer den meget talende omstændighed, at der under udvalgsarbejdet rejstes en så lang række

tvivlsspørgsmål og indhentedes et så vægtigt materiale af kritisk natur, at ministeren, synes jeg i hvert fald, ikke kan have taget fejl af vindretningen. Ikke desto mindre kan de udtalelser, jeg citerede før, vanskeligt udlægges på anden måde, end at ministeren har lagt temmelig ringe vægt på såvel kritikken som på tvivlsspørgsmålene. Det synes nærmest, som om tanken om at tilpasse forslaget blot en lille smule derefter så at sige ikke har strejft ministerens bevidsthed. Jeg vil naturligvis ikke kalde det hensynsløshed over for os, der nu skal igennem det hele en gang til, men jeg vil have lov til at sige, at en kende mere imødekommethed faktisk ville have pyntet i landskabet — rent bortset fra at det sikkert også havde givet selve sagen en noget lettere gang gennem de afgørende instanser, end tilfældet muligvis nu vil blive.

I øvrigt kan jeg henvise til de bemærkninger, jeg fremsatte ved sagens første behandling i forrige samling. Vi vil naturligvis også fra vor side være med til at se på lovforslaget, men nogen særlig velvillig behandling er jeg bange for at jeg for mit vedkommende ikke er i stand til at give tilsagn om.

Fuglsang: Da et tilsvarende lovforslag som det, vi her behandler, kom frem i fjor, havde det allerede været behandlet i 4 år i et ministerielt udvalg, hvilket nok kan tyde på, at man ikke har været alt for glad ved at fremsætte det, og det vil også være synd at sige, at det mødte nogen udpræget velvilje her i folketinget.

Nu har forslaget været behandlet i et udvalg, som ikke nåede at afslutte sit arbejde, men som det fremgår af de forskellige indlæg her i dag, er det også dér blevet mødt med en række kritiske og betænkelige indvendinger, og derfor er det med nogen undren, at vi i dag møder lovforslaget i praktisk talt uforandret skikkelse, til trods for at både den tanke, der ligger i lovforslaget, og den politiske baggrund for det synes mere forældet og mere i strid med den almindelige udvikling end nogen sinde. Jeg kan roligt sige, at mit parti, der allerede i fjor var imod lovforslagets gennemførelse, også er det i år.

Om selve lovforslaget og tanken i det vil jeg blot sige, at man forstår ikke altid